

Datum van inontvangstneming : 09/03/2015

Zaak C-609/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

23 december 2014

Verwijzende rechter:

Tribunalul Sibiu (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 december 2014

Verzoekende partij:

Ilie Nicolae Nicula

Verwerende partijen:

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu

Administrația Fondului pentru Mediu

Intervenierende partij:

Cristina Lenuța Stoica

(omissis)

TRIBUNALUL SIBIU

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

(rechtbank te Sibiu – Tweede civiele kamer, bestuurs- en belastingzaken)

(omissis)

BESCHIKKING

(omissis) 11 december 2014

(omissis)

In de bestuurs- en belastingzaak tussen, enerzijds, I. N. NICULA, verzoeker, en, anderzijds, de ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE SIBIU (dienst openbare financiën van Sibiu) en de ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU (bestuur van het Milieufonds), verweersters, over een verzoek tot teruggaaf van de milieuheffing.

(omissis)

[o]nderzoekt het Tribunalul (omissis) of het door C. L. Stoica, interveniënte, overeenkomstig artikel 52 van de Codul de procedură civilă (wetboek van burgerlijke rechtsvordering) in haar eigen belang ingestelde verzoek tot interventie in beginsel ontvankelijk is.

(omissis)

(omissis) **[Or. 2]** (omissis)

Aangezien interveniënte de litigieuze personenauto heeft gekocht, heeft het Tribunalul krachtens artikel 52, lid 1, van de Codul de procedură civilă haar verzoek tot interventie in haar eigen belang ingewilligd.

Verzoekers vertegenwoordiger vraagt om de Unierechter opnieuw te adiëren, op grond dat de Unierechter zich in het arrest Nicula niet heeft uitgesproken over de schending van het in de eerste verwijzingsbeslissing vermelde beginsel van non reformatio in pejus.

Hij benadrukt dat verzoeker in de litigieuze rechtssituatie en de in het dossier uiteengezette [nieuwe stand] van zaken volgens de tussen partijen gesloten overeenkomst voor de verkoop van de personenauto en het arrest in de zaak Nicula weliswaar het recht heeft om de betaalde milieuheffing terug te vorderen, maar uiteindelijk een veel hogere milieuheffing moet betalen dan het bedrag waarvan hij de teruggaaf kan vorderen.

Hij voert aan dat het beginsel van non reformatio in pejus een beginsel van Unierecht is, dat als zodanig door het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) is uitgelegd in zaak C-455/06, [Heemskerk en Schaaap].

Hij vermeldt dat de tweede reden waarom hij vraagt om het Hof te adiëren verband houdt met interveniënte en de conclusie van advocaat-generaal Whatelet van 15 mei 2014 in zaak C-3[31]/13, Nicula (punten 62 en 77).

Hij stelt schending van artikel 110 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”), doordat de heffing die van toepassing is op een in een andere EU-lidstaat gekocht voertuig meer bedraagt dan het restbedrag van de heffing dat is vervat in [de waarde van] een gelijksoortig voertuig dat reeds een nationaal product is als gevolg van een eerdere registratie.

Voorts stelt hij schending van het rechtszekerheidsbeginsel, doordat de milieuheffing met terugwerkende kracht van toepassing is, en (omissis) van de artikelen 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”), waarbij de discriminatie erin bestaat dat verschillende belastbare feiten zijn ingevoerd, namelijk de eerste registratie in Roemenië en de eventuele overschrijving van het eigendomsrecht.

(omissis)

Vooraf herinnert het Tribunalul Sibiu het Hof eraan dat in deze zaak bij beslissing van 30 mei 2013 het Hof de volgende prejudiciële vraag is gesteld:

Moeten artikel 6 [VEU], de artikelen 17, 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 110 VWEU alsmede het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van non reformatio in pejus, die beide zijn verankerd in het recht [van de Unie] [Or. 3] en in de rechtspraak van het Hof [arresten Belbouab, 10/78, EU:C:1978:181, en Belgocodex, C-381/97, EU:C:1998:589], aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling als OUG nr. 9/2013?

De zaak is bij het Hof geregistreerd onder nr. C-3[31]/13 en is beslecht bij het arrest van de Grote kamer van het Hof van 15 oktober 2014, waarin het Hof heeft geoordeeld dat het Unierecht aldus moet worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een regeling voor terugbetaling van een in strijd met het Unierecht geïnde heffing, zoals de regeling die in casu aan de orde was.

Op 12 november 201[4], na de uitspraak van het Hof en nadat de onderhavige zaak opnieuw op de rol was geplaatst, heeft de koper van de personenauto, Stoica, verzocht om toelating tot interventie in haar eigen belang, op grond dat zij de litigieuze personenauto van verzoeker had gekocht, wat blijkt uit de bij het dossier gevoegde overeenkomst.

Interveniënte stelt dat de milieuheffing niet hoeft te worden betaald en dat de belastingdienst en de milieudienst niet het recht hebben om de milieuheffing op te leggen bij de overschrijving van het eigendomsrecht op de personenauto. Zij beroept zich daarbij op het Unierecht.

Voorts heeft zij erop gewezen dat zij de personenauto op haar naam heeft geregistreerd zonder een autoheffing te betalen, doordat op dat ogenblik de door de eerste invoerder van de personenauto, Nicula, betaalde milieuheffing niet daadwerkelijk was teruggevorderd.

(omissis).

Gelet op het verloop van de aanhangige procedure na de uitspraak van het Hof op de prejudiciële vraag en [de] in het dossier uiteengezette nieuwe stand van zaken, is het Tribunalul derhalve van oordeel dat het verzoek van verzoeker en

interveniënte om het Hof opnieuw om een prejudiciële beslissing te verzoeken, om de volgende redenen gerechtvaardigd is.

STAND VAN ZAKEN

A. De situatie, rechtens en feitelijk, in de onderhavige zaak vóór de aankoop van de personenauto door interveniënte is uiteengezet in de verwijzingsbeslissing van 30 mei 2013 en in aanmerking genomen door het Hof, namelijk de Grote kamer, in het arrest in zaak C-331/13, punten 10 tot en met 16.

Na het arrest van de Grote kamer

1. Verzoeker heeft verzocht om de zaak opnieuw op de rol te plaatsen en heeft voor het Gerecht bewezen dat hij de personenauto, een BMW 320i, aan interveniënte had verkocht. Hij heeft verzocht om het Hof opnieuw te adieren met het oog op de verduidelijking van het antwoord op de prejudiciële vraag in het licht van de in het onderhavige geding uiteengezette nieuwe stand van zaken, aangezien het Hof in zijn arrest geen opheldering heeft verschaft over de aangevoerde kwestie van de schending van het Unierechtelijke beginsel van non reformatio in pejus en de daaruit volgende schending van zijn eigendomsrecht, maar slechts heeft verklaard dat die schending uit de nieuwe stand van zaken in het geding blijkt. **[Or. 4]**

2. In casu heeft de koper van de personenauto, Stoica, een verzoek tot interventie in haar eigen belang ingesteld, waarbij zij deze rechter verzoekt om bij gerechtelijke beslissing vast te stellen dat zij de milieuheffing niet hoeft te betalen en dat verweersters niet het recht hebben om haar die milieuheffing op te leggen bij de overschrijving van het eigendomsrecht op de personenauto (omissis) in de registers van de Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare [a vehiculelor] al județului Sibiu (lokale overheidsdienst – regeling inzake rijbewijzen en de inschrijving van voertuigen van het district Sibiu).

Tot staving van haar verzoek tot interventie heeft Stoica erop gewezen dat zij de eigendom van de betrokken personenauto van verzoeker heeft verworven en dat zij in het licht van het arrest van het Hof in de zaak Nicula na de teruggaaf van de milieuheffing aan verzoeker op grond van artikel 4, onder d), van Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 din 19 februarie 2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule (noodverordening van de regering nr. 9/2013 van 19 februari 2013 inzake de milieuheffing op motorvoertuigen; hierna: „OUG nr. 9/2013”) zal worden onderworpen aan de milieuheffing, die zij in strijd acht met het Unierecht.

In rechte heeft interveniënte haar vordering gebaseerd op artikel 110 VWEU, de artikelen 17, 20 en 21 van het Handvest [en] het arrest van het Hof in zaak C-437/12, X.

B. Stand van zaken nadat de zaak opnieuw op de rol is geplaatst

Op 10 januari 2012 heeft verzoeker de litigieuze personenauto aan interveniënte verkocht. Interveniente heeft haar eigendomsrecht op de personenauto overgeschreven zonder een autoheffing te hoeven betalen, doordat op dat ogenblik de door de eerste invoerder betaalde milieuheffing niet daadwerkelijk was teruggevorderd (aangezien dit punt nog onbeslist was).

Gelet op de concrete situatie van interveniënte en de teruggaaf van de milieuheffing aan verzoeker volgens het arrest in zaak C-331/13, Nicula, zal interveniënte noodzakelijkerwijs onderworpen zijn aan de geldende wetgeving, namelijk OUG nr. 9/2013, en derhalve zal zij de milieuheffing moeten betalen, wat (volgens de overeenkomst tussen partijen) ook gevolgen zal hebben voor verzoeker, aangezien de door hem bij de eerste registratie in Roemenië betaalde milieuheffing zeker minder bedroeg dan de nieuwe milieuheffing die de belastingdienst zal opleggen naar aanleiding van de overeenkomst tot eigendomsoverdracht.

(omissis)

TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

(omissis)

(omissis) **[Or. 5]**

(omissis)

Artikel 110 VWEU

(1) De lidstaten heffen op producten van de overige lidstaten, al dan niet rechtstreeks, geen hogere binnenlandse belastingen van welke aard ook dan die welke, al dan niet rechtstreeks, op gelijksoortige nationale producten worden geheven.

(2) Bovendien heffen de lidstaten op de producten van de overige lidstaten geen zodanige binnenlandse belastingen, dat daardoor andere producties zijdelings worden beschermd.

OUG nr. 9/2013

Artikel 1

(1) Deze noodverordening vormt het rechtskader voor de invoering van de milieuheffing (hierna: „heffing”).

(2) De heffing wordt gestort in het Milieufonds en wordt door het bestuur van het Milieufonds gebruikt om programma's en projecten ter bescherming van het milieu te financieren.

Artikel 4

De heffing moet eenmalig worden betaald, namelijk:

a) bij de inschrijving volgens de wet, in de registers van de bevoegde autoriteit, van de verkrijging van het eigendomsrecht op een motorvoertuig als eerste eigenaar in Roemenië en de toekenning van een kentekenbewijs en van een kentekennummer;

(omissis)

c) bij de overschrijving van het eigendomsrecht op een tweedehands motorvoertuig waarvoor overeenkomstig de wettelijke voorschriften die golden ten tijde van de inschrijving geen bijzondere heffing op personenauto's en andere motorvoertuigen, geen milieuheffing op motorvoertuigen en geen heffing op verontreinigende emissies van motorvoertuigen is betaald;

d) bij de overschrijving van het eigendomsrecht op een tweedehands motorvoertuig waarvoor een rechterlijke instantie de teruggaaf van de heffing heeft gelast of waarvan zij de inschrijving zonder betaling van de bijzondere heffing op personenauto's en andere motorvoertuigen, van de milieuheffing op motorvoertuigen of van de heffing op verontreinigende emissies van motorvoertuigen heeft gelast. **[Or. 6]**

(omissis) **Verenigbaarheid van het nationale recht met het Unierecht**

Volgens het arrest van het Hof in zaak C-3[31]/13 en het algemene beginsel dat een door de nationale autoriteiten in strijd met het Unierecht geïnde heffing wordt terugbetaald, heeft verzoeker recht op volledige teruggaaf van de milieuheffing, vermeerderd met rente, aangezien [die heffing] onverenigbaar met het Unierecht is.

Aangezien het verzoek tot interventie in beginsel is ingewilligd, heeft de te geven beslissing de toepassing van artikel 4, onder d), van OUG nr. 9/2013 tot gevolg, dat wil zeggen de verplichting voor de interveniërende koper om de milieuheffing te betalen.

Verzoeker heeft zich op het beginsel van non reformatio in pejus beroepen onder verwijzing naar de verslechtering van zijn situatie met betrekking tot de door hem ondernomen administratieve en gerechtelijke stappen. Die kwestie is in punt 1 van het arrest Nicula door het Hof reeds aangesneden als grondslag voor de eerste adiëring, maar is in dat arrest niet ten gronde onderzocht. De nieuwe stand van zaken in casu lijkt te wijzen op een verslechtering van verzoekers situatie met

betrekking tot het door hem ingestelde rechtsmiddel, ook al hadden de door hem ondernomen gerechtelijke stappen de verwachte doeltreffendheid.

Het Tribunalul Sibiu is derhalve van oordeel dat het antwoord van het Hof in zaak C-331/13 geen volledige opheldering heeft gebracht, en dat daarom voor de beslechting van het onderhavige geding de vraag opnieuw aan het Hof, namelijk de Grote kamer, moet worden gesteld opdat het Hof uitspraak zou doen over een eventuele onverenigbaarheid van een bepaling als artikel 4, onder c)¹, van OUG nr. 9/2013 met het Unierecht (Unierechtelijk beginsel van non reformatio in pejus).

Voorts stelt verzoeker schending van:

- artikel 110 VWEU, doordat de heffing op een in een andere lidstaat van de Unie gekocht voertuig meer bedraagt dan het restbedrag van de heffing dat is vervat in [de waarde van] een gelijksoortig voertuig dat reeds een nationaal product is als gevolg van een eerdere registratie;
- artikel 6 VWEU [alsmede] de artikelen 20 en 21 van het Handvest, doordat de milieuheffing discriminerend is, aangezien eigenaren van in de Gemeenschap gekochte motorvoertuigen, waarvoor de milieuheffing onmiddellijk bij de eerste inschrijving in de registers van de nationale autoriteit is verschuldigd, worden gediscrimineerd ten opzichte van eigenaren van reeds geregistreerde motorvoertuigen, waarvoor de milieuheffing eventueel (en in bepaalde gevallen helemaal niet) pas bij de eventuele overschrijving van het eigendomsrecht in diezelfde registers van de nationale autoriteit is verschuldigd, en
- artikel 17 van het Handvest, betreffende het recht op eigendom, doordat het heffingstarief buitensporig is in vergelijking met de waarde van de personenauto.

Derhalve lijkt er een conflict te bestaan tussen het Unierecht en OUG nr. 9/2013, wat een reden te meer is voor een nieuwe adiëring van de Grote kamer van het Hof – die reeds met deze zaak belast was door het succesvolle verzoek van verzoeker om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 267 VWEU – met het oog op een toetsing ten gronde van de nationale wettelijke regeling inzake de milieuheffing aan het Unierecht.

Het conflict tussen het Unierecht en het nationale recht blijkt nog meer uit de conclusie van advocaat-generaal Whatelet van 15 mei 2014 in zaak C-3[31]/13, Nicula (punten 62 en 77).

(omissis)

OM DEZE REDENEN

¹ Nvdv: de feiten doen vermoeden dat artikel 4, onder d), bedoeld is.

BESLIST

HET TRIBUNALUL SIBIU IN NAAM DER WET:

(omissis)

De Grote kamer van het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt opnieuw verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

Moeten artikel 110 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, de artikelen 17, 20 en 21 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie alsmede het rechtszekerheidsbeginsel en het beginsel van non reformatio in pejus, in de zin van het Unierecht en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een regeling als OUG nr. 9/2013?

(omissis)